

Mieczysław Haftka, Leon Jan Łuka

Gronowo Górne, woj. elbląskie.
Stanowiska 2 i 2a

Informator Archeologiczny : badania 13, 156

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRONOWO GÓRNE
woj. elbląskie
Stanowiska 2 i 2a

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mieczysław Haftka, pod kierunkiem dr. hab. Leona Jana Łukę. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Osada ze schyłku okresu wędrówek ludów i początku wczesnego średniowiecza.

Przeprowadzone na niewielkiej przestrzeni w rejonie Gronowo Górnego szczegółowe badania powierzchniowe ujawniły istnienie kilku punktów osadniczych położonych w strefie depresyjnej, zalewowej jeziora Drużno.

Stanowisko 2. Sonda nr 1 o wymiarach 2 x 2 m została wytyczona w miejscu, gdzie zlokalizowano, podczas badań powierzchniowych, fragmenty ceramiki i nikielne ślady spalenizny. Nieliczne fragmenty ceramiki całkowicie ręcznie lepionej wystąpiły łącznie z częściowo przepalonymi kamieniami, tylko w warstwie humusowej. Na powierzchni warstwy II /jasno-żółta gliniasta ziemia przemieszana z soczewkami piasku/ odnotowano mocno zniszczone orkę palenisko.

Liczne odwierty wykonane wokół sondy wykazały, że palenisko zostało założone na niewielkiej /7 x 5 m/, piaszczysto-gliniastej łasze utworzonej przez wodę. Miejsce to jest nieznacznie, kilkanaście centymetrów wyżej położone od okolicznych łąk i nadawało się na czasowe założenie obozowiska.

Stanowisko 2a. Zlokalizowane podczas badań powierzchniowych bryły żuźla i sople żelaza występowały na niewielkiej przestrzeni. Obszar około 1 ha poddano bardzo szczegółowym badaniom powierzchniowym oraz wykonano 38 odwiertów na głębokość od 120 do 180 cm. Tylko w jednym profilu zdołano uchwycić nikielne ślady warstwy kulturowej. Inwentarz rąchomy bardzo skromny - kilka brył stopionego żelaza, w tym 1 wylewka z dna pleca z odciskiem płaskiego kamienia.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Obserwacje będą kontynuowane.

IZDEBNO, gm. Rogowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 5

patrz
okres halsztacki

JEDWABNO, gm. Lubicz
woj. toruńskie

Uniwersytet im. Mikołaja
Kopernika
Instytut Archeologii i Etnografii
w Toruniu